

KIRKEBLADET

Tirstrup - Fuglslev - Hyllested - Rosmus pastorat

December 2009 - Januar - Februar 2010

2. årgang - nr. 1

Mild vinter. Udsigt fra Iisgaard mod Aarhus.

Foto: HN

Mørk er november...

*Mørk er november og løvfaldet slut,
vandet begynder at fryse,
lyset fra solen og blomsterne brudt -
da må vort hjerte selv lyse.
Synge vil vi, legen er magt,
mer end beregning, forstand og foragt
værn mod det sorte og tomme.
Om der svæver dødelig dræ,
vil vi dog elske - og plante et træ:
frugter kan uspået komme.*

Det fortælles, at da Båring Højskole skulle indvies i november 1959, havde Ole Wivel skrevet en sang, nemlig: *Der truer os i tiden* (Højskolesangbogen, 18. udgave, nr. 165.)

Thorkild Bjørnvig erfarede dette og forlod indvielsesfesten for at gå en tur. Da han kom tilbage, havde han skrevet *Mørk er november*. Derfor er der kun et enkelt vers og derfor er den skrevet på en velkendt melodi nemlig forårssangen *Frydeligt med jubelkor* som er fra 1500-tallet.

I år er det netop 50 år, siden Wivel og Bjørnvig skrev deres sange. Begge sange var skrevet i skyggen af atom-bomberne over Hiroshima og Nagasaki – og i skyggen af den kolde krig med jerntæppet og alle de fortrædeligheder, det medførte for almindelig menneskelig værdighed og mellemfolkeligt samvær.

Vi lever ikke, her og nu, på samme måde i skyggen af atomtruslen, som den kendtes i 1959. Og vi lever ikke længere i den kolde krigs skygge – til gengæld lever vi med en global trussel, der ikke er den samme som i 1959, men som ikke desto mindre er lige så aktuel – og måske mere radikal!

Vi lever i dag i skyggen af terrortruslen, der blev uhyggeligt aktualiseret ved angrebet på World Trade Centre i september 2001 – hvor det blev helt tydeligt, at vi nu lever med en situation, hvor terrorbalancen mellem øst- og vestblokken er afløst af den såkaldte a-symmetriske terrortrussel – og det er bestemt ikke hyggeligt, for det betyder, at vi må leve med et mere diffust trusselsbillede, hvor vi ikke klart kan sige noget som helst om, hvor fjenden vil sætte ind!

Bjørnvigs sang til Baring Højskoles indvielse rummer en knugende stemning. Den konkrete trussel findes ikke på samme måde i dag ... men det betyder netop ikke, at vi lever i en verden, hvor alt ånder fred og ingen fare. Den altomfattende terrortrussel lurer lige om hjørnet – desværre. Men den må ikke ha lov til at lamme vor handlekraft og livsglæde!

Da Bjørnvig skrev om et *dødeligt dræ*, var det et billede på det radioaktive nedfald, der havde forpestet atmosfæren op gennem 1960'erne og 70'erne i takt med de mange prøvesprængninger fra supermagternes side.

Men i dag handler det *dødelige dræ* mere om alt muligt skidt og møg, der benyttes i en mere udspekuleret ke-

misk krigsførelse samt den almindelige forurening af vore omgivelser, der jo også er vort ophav – som Løgstrup siger!

Da Bjørnvig skrev sin sang til Baaring Højskole i 1959, hed truslen en mulig atomkrig – i dag er truslen blot trukket i andre gevanter. Verden er stadig ikke det mest trygge sted at leve – selv om vi ikke har andre muligheder!

Derfor handler det stadig om, at vi må insistere på, at sangen og legen har magt – mer end beregning, forstand og foragt – værn mod det sorte og tomme.

Vi må ha lov til at insistere på, at vi dog vil elske – og plante et træ, for frugter kan uspået komme!

Vi skal ha et vigtigt klimatopmøde i Danmarks hovedstad i december ... deltagerne i mødet har et meget stort ord at skulle ha sagt om, hvordan vi vil aflevere den verden, vi lever i, til vore børn og børnebørn. Det forpligter!

Ny præst stærkt på vej...

Det er lidt underligt at skulle holde på en hemmelighed, der om kort tid ikke er en hemmelig længere. Men reglerne er sådan, at vi i menighedsrådene *må* og *skal* holde tand for tunge, indtil den endelige udnævnelse af vores nye præst foreligger!

Fra provst, stift og ministerium har vi fået at vide, at den nye præst i Tirstrup-Fuglslev-Hyllested-Rosmus vil blive udnævnt pr. 1. januar 2010.

I menighedsrådene kender vi navnet på den nye præst, idet begge menighedsråd enstemmigt pegede på den samme kandidat som nummer et. Det betyder, at Kirkeministeren *skal* udnævne, den kandidat, som menighedsrådet har peget på.

Vi skal ikke lade os skræmme til at være handlingslammede ... vi skal insistere på, at vi alle kan være med til at gøre en forskel – hvis vi vil!

Det fortælles, at Luther engang blev spurgt om, hvad han ville gøre, hvis han fik at vide, at verden ville gå under i morgen. ”Så ville jeg plante et træ”, lød svaret. Med andre ord: håbet skal holdes i live, for så længe, der er liv, er der håb.

For pludselig kan det uventede ske: frugter kan uspået komme! Og de frugter er både vi og vore børn og børnebørn ansvarlige for!

For et træ er der håb – hvis vi ikke vil det modsatte!

Dette håb er også det håb, adventstiden og julen handler om ... Glædelig Advents- og Julefest!

HN

Derfor vil navnet på den nye sognepræst blive offentliggjort kort efter nytår. Og den nye sognepræst vil blive indsat ved to festlige gudstjenester i hhv. Hyllested og Tirstrup sogne, søndag den 10. januar 2010.

Provsten for Syddjurs provsti vil ved de to indsættelsesgudstjenester forestå den højtidelige indsættelse af den nye præst ved at oplæse Kirkeministerens udnævnelse og biskoppens kollats, hvorefter den nye præst er blevet indsat.

Ved ansøgningsfristens udløb var der indkommet ikke færre end 17 ansøgere til stillingen. Otte mandlige og ni kvindelige ansøgere. Kort efter skulle menighedsrådene finde ud af, hvilke kandidater, de ønskede at høre ved en prøveprædiken. Biskop og provst deltog i et møde, hvor de kandidater, der skulle prøveprædike, blev udtaget.

Siden har menighedsrådene hørt på en række ansøgere, og efter at have hørt tre ansøgere har rådene foretaget den endelige indstilling til ministeren og da der er tale om en enstemmig indstilling, kan vi her afsløre, at den første kirkebogsførende sognepræst i det nye firesognspastorat bliver en yngre kvinde.

Det eneste navn, der er officielt, er undertegnedes, der fortsætter som sognepræst i Tirstrup-Fuglslev-Hyllested-Rosmus pastorat – dog på halv tid – og med andre opgaver i *provstiet* for de resterende 50 %.

De to menighedsråd vil bede alle sognebørn i de fire sogne om at tage godt imod den nye præst, der skal lære indbyggerne i fire sogne at kende – dvs mere end 2.000 personer.

Det første, der skal ske, er, at den nye præst bliver indsat i sit spændende og krævende embede. Det næste, der skal ske, er, at hun skal finde sig godt til rette i de fire sogne.

Men alle sognebørn i de fire sogne opfordres at møde tal-

stærkt frem ved indsættelsesgudstjenesterne, søndag den 10. januar og den 17. januar.

Menighedsrådene vil annoncere lokalt om de nærmere omstændigheder vedr. indsættelsen og fejringen af indsættelsen. Men vi kan da allerede her afsløre, at vi vil markere indsættelsen ved en sammenkomst i Birkehuset, søndag den 10. januar 2010 efter indsættelsesgudstjenesten i Tirstrup Kirke kl. 10.30.

Vel mødt til gudstjeneste – og til at få lejlighed til at hilse på vores nye præst!

HN

Foto: HN

Benny Andersen fylder mere og mere

– blandt andet i Højskolesangbogen ... og nu fylder han firs!

Den danske folkeskjald, som Benny Andersen også kaldes, fyldte 80 år den 7. november 2009.

Benny Allan Andersen blev født 7. november 1929. Han voksede op i Vangede, der også har lagt vugge til en noget yngre digterkollega, Dan Turéll.

Benny Andersen kom som 13-årig ud af skolen for at blive svajer og senere kontorbud. Senere avancerede han til elev på et reklamebureau og brugte sine aftener på at læse til realeksamen og studentereksamen. Efter studentereksamen i 1948 fik han et tilbud om at blive baryton i Esbjerg. Dette engagement førte andre lignende med sig og det meste af 1950'erne rejste Benny Andersen rundt som underholdningspianist i Skandinavien. Så det er ikke lige ud af den blå luft, at Benny Andersen har evner for melodier, som det så suverænt kommer for en dag i de iørefaldende melodier, han komponerer til mange af sine sange.

Der findes vist ikke mange mennesker i Danmark, der ikke nikker genkendende til navnet Benny Andersen. Han er selvfølgelig mest kendt som forfatteren og digteren, der har udgivet et væld af bøger med digte, sange og noveller. Og mange af hans sange er blevet folkeeje i det fine, musikalske samarbejde mellem Benny Andersen og troubaduren Poul Dissing. Hvem kender ikke sangen, *Svantes lykkelige dag*, der fortæller om *Nina*, der er gået i bad ... eller andre af de kendte sange fra *Svantes Viser*? Det skal da lige nævnes her, at *Svantes Viser* er med i den danske kulturkanon.

I 16. udgave af *Højskolesangbogen*, der udkom i 1974, havde Benny Andersen en sang med: *Svantes lykkelige dag* – fra *Svantes viser*. Den iørefaldende melodi til sangen er også komponeret af Andersen.

I 17. udgave, der udkom i 1989, var der kommet syv sange med af Andersen, bl.a. forårssangen, *Det er forår, alting skæres ned ...* fra samlingen *Oven visse vande* med melodi af Dissing. Sangen om *Rosalina* kom også med i 1989 ligesom ørehængerens *Go' nu nat – og gå nu lige hjem*.

I 18. udgave, der udkom i 2006 blev Andersen repræsenteret med hele 11 sange og viser, hvoraf han selv havde komponeret melodierne til de ni.

En væsentlig del af hemmeligheden bag Benny Andersens særpræg som digter er en humor, der er nært knyttet til det hørte sprog; denne evne til at spille skævt med ord og vendinger og komme bag på sproget er bærende lige fra de første modernistiske digtsamlinger - *Den musikalske ål* (1960) og *Kamera med køkkenadgang* (1962) - frem til visesuccés'erne, fremført og indspillet med forfatteren selv ved pianoet og Poul Dissing som sanger.

Generalsekretær i Kirkens Korshær, Bjarne Lenau Henriksen, har skrevet følgende om Benny Andersen:

BENNY ANDERSEN er danskernes digter. Vi kender ham, både mænd og kvinder, børn og voksne. Vi elsker hans finurlige skarphed, når han lægger sproget ned og rejser det op igen i en forbløffende og forbavsende udgave, hvorefter han digter os alle sammen ind i livets umådeholdne skønhed og gådefulde dybder og får os til at elske livet, både på trods og især fordi. Han er klog. Han er vis. Han er humoristisk. Han er dybt alvorlig.

For Benny Andersen er på livets side. Altid. Også når det er uforståeligt og fremmed. Han går ind og opsøger livets umiddelbare og paradoksale mening. Han har sin egen skæve måde at gå helt lige ind i tilværelsen på. Vi ser os selv med nye øjne, med andre øjne, med andres øjne, når Benny Andersen flytter ind i vore liv. Selv døden kan han få til at kaste lys over livet, når han besynger de døde.

BENNY ANDERSEN er Danmarks nationaldigter. Sådan opleves han. Sådan omtales han. Vi er alle sammen klar over det. Ingen digter i nyere tid har været så elsket som han. Det er indlysende, at det er sådan. Han favner os alle. Han siger ja til vore særheder, fejl og mangler. Han møder dem med den afslørende og kærlige humor og fortæller os, at han er ét med os. Når han digter, står han ikke udenfor, men er sammen med os.

I digtsamlingen *Denne kommen og gåen* er der et digt, som Benny Andersen ville ønske, han kunne slette af sine samlede digte, siger han. Her skriver han om alle de positive ting, danskerne er kendt for ude i verden. Han skriver om, hvordan indvandrere fra alle verdenshjørner lige fra istidens tid kom og skabte et Danmark, et land som er en gnalling:

*på det store verdenskort,
og dog med et ret anseeligt ry
for fred og fordragelighed
omsorg og opfindsomhed
hensyn og humor
som giver folk i fjerne lande milde øjne.*

Digtet er blevet ham pinligt, for ”det handler om alt det, jeg er stolt af, og som jeg var stolt af, men som nu er gået fløjten,” udtaler Andersen. De senere år er Benny Andersen kommet med en række udtalelser, der tolkes som politiske – forstået som i modstrid med flertallet af danskernes holdning til de fremmede iblandt os. Der kan hos Benny Andersen spores en voksende vrede og frustration over danskernes holdninger til flygtninge og indvandrere. Det kan man så være enig eller uenig i. Og sådan tror jeg, de fleste danskere vil sige. Men det bety-

der ikke, at Benny Andersens status som *nationalskjald* blegner i den almindelige danskers øjne. Der skal – trods alt – alligevel mere til!

Benny Andersen prøver selv i digtet, *man burde*, at beskrive den overvindelse, det kan være at give sig i kast med livets mange gøremål. Det hedder bl.a.

*man burde gå i gang
børste klips og krummer af sig
finde ud af noget
indfinde sig
styrte sig ud i Vanløse med opsmøget sjæl
Vanløse uden klips
uden noder
uden videre
man burde blande sig
i et kort vildt nu omgås brødkuske
piloter
og næppe overkørte børn
og indimellem foretage spændstige indkøb
af nøgleringe, svampeatlas, knystskånere
komme til orde
til sin ret
komme til
omsider synke sin indre bowlerhat
an burde leve
ikke mindst livet
timen
fristen
man burde burde*

*eller man burde hvile først
man har tiden for sig
tiden bag sig
har endnu gammel fråde om munden
man burde samle kræfter
hvile intenst
nådeløst
holde vejret
stillingen
stangen*

*lude energisk ind i sig selv som en høstak
dyngte alle middagslumre impulser oven i hinanden
og knurrende afvente selvantændelsen*

Til næste år kan Benny Andersen fejre, at han har fået udgivet bøger i 50 år, og så kunne karrieren oven i købet have været overstået næsten før, den kom i gang:

»Det var min daværende kone, Signe, som var interesseret i lyrik. Vi gik på studenterkursus sammen, og så blev jeg også nødt til at sætte mig lidt ind i det. Jeg kom fra et meget musikalsk hjem og var også interesseret i litteratur, men egentlig ikke i lyrik. Først og fremmest så jeg mig selv som pianist. »Jeg havde også fået nogle digte i tidsskrifter, bl.a. Vindrosen, som dengang blev redigeret af Villy Sørensen og Klaus Rifbjerg, men for det meste var jeg pianist på Cafe Ankerfeldt på Falkoner Allé på Frederiksberg.

Dengang boede Klaus lige rundt om hjørnet i Hostrups Have, og en dag fik han øje på plakaten, hvor han kunne se, at den bebrillede pianist sad og spillede indenfor. Lidt efter kom han ind til mig og sagde, at han meget gerne ville have nogle flere digte. I den slags situationer bliver jeg lidt rørt og vil nødigt skuffe folk, så jeg siger til ham, at jeg nok skal prøve. Man kan godt sige, det er Klaus Rifbjerg, der fik skubbet mig videre«.

Lige siden har Benny Andersen været fast leverandør til det danske folk, og i dag kan han slet ikke forestille sig, at han ikke skulle skrive. Han *ved*, han skal skrive, og han ved også, at han slet ikke kan holde op. Der er stadig meget, han gerne *vil*. Der vil blive ved med at komme digte fra hans hånd, til han ikke er her mere.

Benny Andersens styrke som digter er hans venlige og underfundige humor, samtidig med at han er god til at skubbe til danskernes dobbeltmoral. Hans anvendelse af ordspil og mestring af det danske sprog er helt unikt i forfatterskabet.

Litterær debut allerede i 1952

Benny Andersen debuterede dog som forfatter allerede i efteråret 1952, altså som knap 23 årig. Det skete i det litterære tidsskrift, *Heretica*, der på det tidspunkt blev redigeret af forfatterne *Frank Jæger* og *Tage Skou-Hansen*.

Benny Andersen fik optaget tre digte i *Heretica* i 1952 og året efter fik han optaget både en novelle, *Dronningens elsker*, og en række digte.

Senere fik han optaget nogle digte i andre litterære tidsskrifter, men først i 1960 fik han sin egentlige litterære debut med en udgivelse af digtsamlingen *Den musikalske ål*. Denne digtsamling bestod mestendels af digte, der havde været bragt i et litterært tidsskrift ved navn *Hvedekorn*.

Benny Andersen har gjort sig umage med at forklare, at han ikke føler sig specielt forankret i en kristen tradition; og religion eller kristendom er da heller ikke temaer, der fylder i hans omfattende produktion.

Derfor er det også spændende, at det ene af de tre første digte, han fik optaget i *Heretica* i 1952, var en tolkning af fortællingen om *Den fortabte søn*.

Benny Andersen tolker lignelsen oplevet af den bror, der ikke rejste ud men blev hjemme og som blev meget fortørnet over, at faderen tog den udrejste søn til nåde og slog en strek over, at han havde turet rundt i verden og soldet den fædrene arv op. Denne solde-rist af en søn blev modtaget med åbne arme af faderen og blev genindsat som søn – og vel også arving – på gården.

Vi bringer dette digt for at give et par eksempler på en side af Benny Andersens digtning, der vist er helt ukendt for de fleste:

Den glemte søn

*Stor gik min bror ud i verden,
sang sig væk mellem arme og terninger.
Glad gik han ind paa verdens vilkaar
som for ham var den drejende malstrøm.
Den kasted ham op paa forskellige kyster.
Ad forskellige omveje, i smaa portioner
blev han ført hjem mod gaarden.
Her blev han først samlet med sig selv,
hvilket gensyn – blev eet med sit nederlag,
som far kom ud og kyssede.
Hade far blot ventet en dag, en time!
Men der skulle selve fedekalven til
for at mætte et saa velkomment nederlag.*

*Har jeg selv valgt de smaa sejre,
hvis kød forlængst er tygget tørt og hvidt?
Har jeg selv sat din kærlighed på rationer
disse lumske smaa kærlighedsrationer.
Uskadelige for andre ganske vist.
Som at kaste med snebolde mod et træ,
som drengespyt mod vinden.*

*Ske din vilje min fader.
Bylten er snøret, et hvidfedt laar deri,
tre dages kærlighedsration.
Saa vil jeg gaa tabt
mellem bjerge og kilder.
Saa flygter jeg fra min offerrøg,
der aldrig blev slaaet i jorden
men stod stift op som en skamstøtte.*

*Aar vil der gaa, far,
aar uden kærlighed,
aar uden fedekalv.*

Og naar jeg saa har sparet
lommen fuld af nederlag
og tøjet fuldt af mæg,
saa gaar jeg dig i møde
med trætte gubske skridt:
Saa maa du elske mig!

Heretica, nr. 3. 5. årgang, 1952

Skabelsen

Det skortede paa sol de somme.
Men du gløded igennem dem som en sol,
lyste ind i de mørkeste kroge, og jeg saa
universer og evighed spire overalt.

Jeg fulgte dig som en nydannet jord.
Den første sommer fortættedes jeg af urtaage.
Den næste delte jeg mig i hav og land,
for jeg havde i mig et syn af en brænding
og det maatte ske fyldest.

Senere blev alt paa jorden skabt:
græs og træer for at vestenvinden
kunne ha noget at se sig i.

Vildtet der panikramt sprang til skovs
da vi højrostede gav dem navne.

Og min kongelige krone af fugle.

De første vintre var kun til som sorte hægter
der holder store blomstrede
stykker pigetøj sammen.

Paa den ene side dagen, dit lys,
dine sommerfugle og lyse blomster
og dyrenes store draabeøjne.

Men umærkeligt var paa natsiden
du og jeg og andre mennesker blevet til.

Heretica, nr. 3, 6. årgang, 1953

I anledning af den tilstundende vinter – om den bliver
kold eller hvid, vides endnu ikke – bringes til slut et vin-
terdigt:

Af vejen

Af vejen, du sidste rustne græs,
for her skal være sne.
Gaa væk, alle farver,
foren jer til hvidt,
for rent skal her være,
frostryddet til bunden
og en alen ned.

Hag dig ikke fast, græs,
saa ydmyg, og dog saa vissent bedrag,
tro ikke her skal være andet end sne.

Gaa tabt, du sidste rustne græs,
at alt kan blive stille hvidt,
at alt kan skyde op igen,
at intet skal gaa tabt.

Heretica, nr. 3, 6. årgang, 1953

Jamen, det er jo rigtigt: *man burde burde*. Godt nok, Benny!
Du ikke bare *bør*, du *gør* – *gør* en forskel! Gør den
sørgmodige glad. Det er en fornøjelse at læse, smile, le
over dine vers og viser. Det er en fornøjelse at synge di-
ne sange – og det er somme tider også givende at være
lidt u-enig med dig, når du *gør*, hvor vi andre måske
nøjes med at *burde burde*!

Og han er ung endnu, Benny Andersen. Kun 80 ... Han
har lovet sin kone at blive i hvert fald 96 år, ligesom hans
oldemor blev det. Så der er 16 års håb endnu!

Tillykke til *Skjalden*!

HN

Tirstrup Præstegård får en kraftig overhaling

Som nogen af jer måske har bemærket, er der i øjeblikket en større aktivitet i gang ved præsteboligen i Tirstrup af gravemaskiner, stilladser og håndværkere. Vi er nemlig i gang med en meget omfattende renovering af præsteboligen.

I forbindelse med præsteskiftet har vi set på boligen og fundet det nødvendigt med en del gennemgribende forbedringer, så boligen bliver mere tidssvarende.

Vi har rådført os med arkitekt, energikonsulent og håndværkere. Der blev bl.a. konstateret fugt og råd i kælder, utætte kloakrør og gyngende gulve på 1.salen. Præsteboligen er fra 1953 og løbende vedligeholdt, men der har ikke været nogen større renovering af boligen i de snart 60 år, der er gået, siden huset blev bygget. Tiden er derfor inde til denne omfattende renovering.

Vi har fået et lån i stiftet og er nu godt i gang. I foråret blev der etableret omfangsdræn, sokkelen blev repareret, der blev påsat isolering. Der blev etableret nye kloaker (betalt af forsikringen).

Kælderen er lige nu rippet for alt, træpaneler og gulve er fjernet og der er udgravet til isolering, rørføring og gulv-

varme. Der etableres grovkøkken, vaskerum og badeværelse i kælderen.

I stueplan indrettes et helt nyt køkken, hvor der efter restaureringen bliver adgang fra køkkenet til spisestuen. Der indrettes nyt toilet. I forbindelse med ombygningen bliver der opstillet en større brandboks, idet den nye præst i Tirstrup skal føre kirkebøgerne for alle fire sogne, så boksen skal have en større kapacitet.

På 1.sal bliver der påsat stålbjælker på de eksisterende bjælker og afretning af samme. Der lægges nye gulve med gulvvarme. Der etableres nyt badeværelse og skabsvæg.

Der skal endvidere etableres helt ny el-installation og af hensyn til energibesparelse isættes der fem nye yderdøre, da de gamle er enten rådne eller utætte.

Hele huset tapetseres og males. Vi regner med, at konto- ret er færdigt i uge 53 og resten af huset ca. 28. februar 2010.

*Heine Hvitved Madsen,
formand for Præstegårdsudvalget*

Foto: HN

Arrangementer

Grenaa Koret i Hyllested Kirke Onsdag d. 9. december kl. 19:30

Julekoncert i Hyllested Kirke med det ”lokale” kor, *Grenaa-Koret*, der består af 30 glade og dygtige amatørangere fra Grenaa og omegn. Koret ledes af dirigent og Solofløjtenist ved Århus Symfoniorkester, Thorkild Dalsgård.

Koncerten byder på et traditionelt og stemningsfuldt juleprogram med Franz Schuberts *Deutsche Messe* som aftenens musikalske omdrejningspunkt.

Derudover synges en række kendte engelske *Christmas Carols* samt nogle danske og svenske julesalmer i nyere fortolkning.

Som intermezzo vil Thorkild Dalsgård spille et stykke for tværflojtte af Franz Schubert, ledsaget af kirkens organist. Der vil desuden blive sunget tre fællessalmer, alle med tilknytning til julebudskabet og det nye kirkeårs begyndelse. Der er naturligvis gratis adgang til koncerten.

Vel mødt til en aften i Advents-tidens tegn

Der kører kirkebil. Man ringer efter kirkebilen til: Lyngby-Trustrup Taxa, v/Karl Erik Bager, tlf. 8633 4730 eller på mobil 4041 8827

*Marie Højlund, organist,
Hyllested-Rosmus sogne*

Lysmesse i Tirstrup Kirke, søndag den 7. februar, kl. 19:30

Vi følger den efter hånden gamle tradition med at fejre lysmesse i forbindelse med gudstjenesten i Tirstrup kirke, søndag den 7. februar, kl. 19:30.

*»Det er hvidt herude,
Kyndelmisse slår sin knude
overmåde hvas og hård,
hvidt forneden, hvidt foroven,
pudret tykt står træ i skoven
som udi min abildgård.«*

... sådan skrev digteren Steen Steensen Blicher i sin kendte vintersang fra 1838.

Kyndelmisse er ifølge overleveringen årets koldeste dag. Vi halvgamle kan vist ind imellem trætte vore børn og børnebørn med at fortælle om vor barndoms lange perioder med sne og frost hver eneste vinter. En snestorm kan vi stadig få ind over os fra Atlanterhavet – med regn og tø lige i hælene.

Foto: HN

Men højtryksvinter med klingende frost og smukke aftenhimle er der efterhånden ikke meget af. På den led er klimaforandringerne ikke blot en hypotese, men en direkte realitet!

Kyndelmisse er i sin oprindelse en lysmesse, (på latin *missa candelarum*.) På denne dag blev kirkelysene til resten af året indviet. Men i 1770 afskaffedes Kyndelmisse sammen med andre kirkefester.

For bonden markerede Kyndelmisse, at halvdelen af vinteren var gået, og at der stadig skulle være halvdelen af roekulen tilbage. Kyndelmisse har også været forbundet med sundhed, og ved at skænke en person et æble på denne dag, kunne man skænke modtageren af æblet sundhed.

Man fortalte i gamle dage, at hvis blæsten på Kyndelmisседag var så stærk, at 18 kællinger ikke kunne holde fast på den nittende, så fik vi tidligt forår. På Sjælland hed det omvendt, at foråret var lige om hjørnet, hvis man kunne lægge en visk halm udenfor uden at det blæste væk ...

Foto: HN

Vi arbejder på igen i 2010 at få et kor fra Horsens til at medvirke ved lysmessen for at gøre den ekstra festlig.

Der kører kirkebil. Man ringer efter kirkebilen til: Lyngby-Trustrup Taxa, v/ Karl Erik Bager, tlf. 8633 4730 eller på mobiltilf: 4041 8827

*Tirstrup-Fuglslev menighedsråd,
Aktivitetsudvalget*

Musikandagt søndag d. 14. februar kl. 16:00 i Rosmus Kirke

Ved musikandagten medvirker *Knebel-Rolsø Kirkekor*, ca. 20 mand i alt.

Musikandagten vil som form være ny i vore kirker, og den vil indeholde korsatser af Otto Mortensen, N. O. Rasted og Poul laCour.

Desuden en række fællessalmer, hvor koret synger flerstemmig eller overstemmer sammen med menigheden. Koristerne oplæser egne udvalgte tekster, der passer til dagens tekst, samt synger og læser bønner.

Organisten vil omkranse andagten med to stykker af Johann Sebastian Bach på det nye orgel i Rosmus Kirke. Varighed ca. 55 min. Vel mødt til en musikandagt lige midt i vinterens hjerte – efter kalenderen i hvert fald!

Der kører kirkebil. Man ringer efter kirkebilen til: Lyngby-Trustrup Taxa, v/ Karl Erik Bager, tlf. 8633 4730 eller på mobiltilf: 4041 8827

*Marie Højlund, organist,
Hyllested-Rosmus sogne*

Hvem ringer klokkerne for?

Vartovbogene 2009/10

På Grundtvigs fødselsdag, den 8. september, udkom årets **Vartovbog**, der udgives af *Grundtvigsk Forum*, hvis hovedsæde just er på Vartov, denne statelige bygning i Københavns centrum. Vartovbogen er udkommet på Grundtvigs fødselsdag hvert år siden 1947 og sætter traditionelt fokus på vigtige emner i tiden indenfor kirke, skole, kultur og samfund.

I år har Vartovbogen fået den underfundige titel *Hvem ringer klokkerne for?* Det leder tankerne hen på Hemingways roman fra 1941 eller digtet fra 1624 af den engelske digter, John Donne, hvis digt i øvrigt citeres i sin helhed i bogen sidste artikel af forfatteren Kristen Bjørnkær.

I bogen er der dog først og fremmest tænkt på Folkekirkens klokker. Hvem ringer de for? Det er ingen hemmelighed, at den gode gamle Folkekirke er ude i stormvejr i disse år:

Hvem skal bestemme? Forholdet til staten og Folketinget. Hvad skal man stille op med bøsser og lesbiske? Hvad med de mange sideskud eller vildskud, pilgrimskirker f.eks. Folkekirkens kommunikationsproblem. Kirkens tradition og modernitetens livs- og menneskesyn. Kan man overhovedet holde gudstjenester efter Grosbølls felttog mod grundlæggende kristne og kirkelige værdier? Folkekirkens fremtid!

Der har været nok at tage fat på, og redaktionen har bedt en række personer med særlig indsigt i – og holdning til

– de forskellige spørgsmål skrive løs, som de ville. Redaktionen er langt fra enig med de forskellige skribenter.

Bogen stritter i alle mulige retninger. Men det er just bogens ønskede kendetegn, hvorved den kommer til at afspejle den brede, offentlige debat om kirkelige spørgsmål.

Redaktion består af *Björg Tulinius, Ole Morsing, Arne Ørtved* og *Henning Nielsen* (ansv.)

Bogen kan købes på Vartov – til en meget overkommelig pris: 140 kr. eller bestilles hos egen boghandler.

Lyse øjeblikke i den evige stad

Øjvind Kyrø: *Med venner i lys.*

Samtalebog med ungdomsvennerne Jan Lindhardt og Johannes Møllehave. 216 sider. 248 kroner. Forlaget Verve.

To i forvejen ret velkendte herrer i det danske, kirkelige mediebillede har haft sat hinanden stævne på en rejse til Rom, den evige stad.

Idéen til rejsen blev undfanget engang sidste år, hvor et lille, udsøgt selskab, bestående af en journalist, en forlagsleder og to præster var samlet for at drøfte muligheden af, at de to præster, der har kendt hinanden mere end 50 år, skulle rejse til Rom sammen. Dernede skulle de så drøfte livets store spørgsmål, medens journalisten skulle holde samtalen i gang – og få en såkaldt samtalebog ud af det.

Det drejer sig såmænd om ingen ringere end præsten, forfatteren, foredragsholderen, tryllekunstneren mm, Johannes Møllehave og teologen, biskop, dr. theol. Jan Lindhardt.

Man skulle ikke tro, det ville være nødvendigt med en tredje mand til at holde samtalen i gang mellem to så talende mennesker som Lindhardt og Møllehave, men måske har det snarere været opgaven for tredjemanden at holde samtalen på sporet, når de to vidende forvildede sig for langt ud ad tangenten.

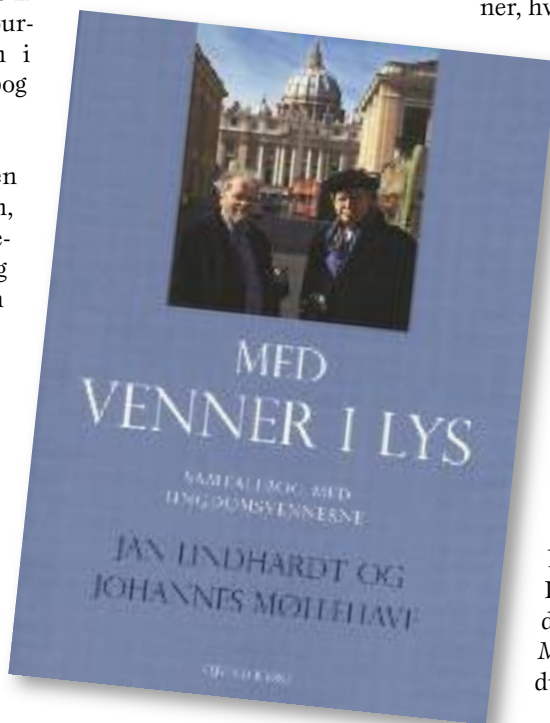
Der er kommet en lind strøm af de såkaldte samtalebøger gennem de senere år – og de har mildest talt ikke været lige vellykkede alle sammen! Men d’herrer Lindhardt og Møllehave har jo noget på hjerte. De har vist hele deres liv haft en stor trang til at fortælle, hver på deres måde. Møllehave har nok altid levet og åndet friest i en rivende talestrøm, mens Lindhardt, på sin mere tilbageledede men meget underfundige facon, har taget sig god tid til at formulere sig. Tempoet skyldes måske også, at Lindhardt har været hæmmet af et talehandicap som stammer.

Denne samtalebog er blevet ret vellykket, selv om tredjemanden nok kunne have strammet stilen lidt ind imellem. Der tales meget – og ind imellem længe – om emner, hvor de to venners enighed medfører

lidt for meget tomgang. Man får indtryk af, at bogen nærmest er en udskrift fra en båndoptager, der har været placeret mellem de to teologer.

Men emnerne, de to venner tager under behandling er spændende og væsentlige, så man glemmer heldigvis det meste af tomgangen.

Bogen er bygget op over fem hovedemner: *Familien*, bl.a. de nære relationer, de to er rundet af. *Kærligheden*, hvornår den vækkes og besværet med at håndtere kærligheden. *Ondskaben*, bl.a. om Djævelen og diskussionen af, om det onde også hører Vorherre til. *Magten og æren*, bl.a. om ateisters dumhed og bønnens nødvendighed.

Livet, bl.a. om at rejse, skrive og prædike til man dør af det.

I det sidste afsnit, der er meget smukt og eftertænksomt, taler de to venner meget indgående om livet – men ikke mindre om livets modsætning, nemlig døden. Selv om der færdes en del virkelig begavet humor på overfladen, går de to venner virkelig i dybden, når de taler om døden. Det sker med stor værdighed – men som sagt også med et blink i øjet. Selvfølgelig fordi de to teologer, hver på deres måde, har store erfaringer at øse af.

Møllehaves skildring af en episode, da Jan Lindhardts far, professor P.G. Lindhardt, lå for døden i hjemmet i 1988 er virkelig morsom – hvis det var sådan, det skete: Da din far virkelig døde, var hans slutreplik ikke så elegant, som han sikkert havde ønsket sig. Hans kone, Gerda, råbte til ham fra stuen ved siden af: ”Hvad er Virums postnummer?” Og han svarede: ”2830” – det var hans sidste ord.

Hertil svarer Jan Lindhardt: Ja, det er din historie – og jeg tør ikke afskrive, at den er rigtig.

Møllehave spørger på et tidspunkt Jan Lindhardt: Er du mæt af dage? Hvertil Lindhardt svarer på sin – på en gang realistiske og underfundige – måde: Nej, men jeg er ikke så sulten, som jeg har været.

Lidt senere siger Lindhardt, i forbindelse med en ordveksling om alderdommens problemer, om det at kunne give slip på livet og om det vanskelige emne, dødshjælp: Vi er designet til at dø. Vi skal ikke lide af storhedsvanvid og være så sundhedsfikserede.

Alt i alt en spændende bog. Både yngre og ældre vil have både glæde og stort udbytte af at læse den. Køb den endelig – og læs den for dig selv, eller læs den højt for en, du holder af. Den vil give mangen god latter og rige muligheder for god og sund eftertanke!

HN

Kirkebil

Med virkning fra 1. Søndag i Advent, den 29. november 2009, har menighedsrådene besluttet, at vi fremover benytter den samme kirkebil til alle fire kirker. Kirkebilen bestilles herefter hos:

*Lyngby - Trustrup Taxa, v/ Karl Erik Bager,
på tlf: 8633 4730 eller mobil: 4041 8827*

Adresseliste for menighedsrådene i Tirstrup-Fuglslev- Hyllested -Rosmus pastorat:

Sognepræst (Kbf.) NN
Tirstrup Præstegård, Ballevej 7, 8400 Ebeltoft
Tlf. 86 36 34 78

Sognepræst Henning Nielsen,
Hyllested Præstegård, Hulgaden 1, Hyllested, 8400 Ebeltoft.
Tlf. 86 33 60 22 og 40 27 70 22. E-mail: hnil@km.dk

Graver Anders Brøsted, Hyllested-Rosmus sogne:
Kontor: Rosmus Gl. Skole, Rosmus Bygade 24, 8444 Balle.
Priv: Hulgaden 3, Hyllested, 8400 Ebeltoft.
Tlf. 86 33 73 89 (kontor); tlf. 86 33 60 76 (privat)

Graver Jenny Møller, Tirstrup-Fuglslev sogne:
Graverkontoret, Ballevej 7, Tirstrup, 8400 Ebeltoft.
Tlf. 40 47 70 82

Formand for Hyllested-Rosmus menighedsråd:
Ane Johansen, Elmevænget 9, 8444 Balle.
Tlf. 86 33 72 71

Formand for Tirstrup-Fuglslev menighedsråd:
Karin Steen, Birkevej 34, Fuglslev, 8400 Ebeltoft.
Tlf. 86 36 39 21

Regnskabsfører for Hyllested-Rosmus kirkekasse:
Henning Laier, Agervang 6, 8444 Balle.
Tlf. 86 33 70 71

Kasserer for Tirstrup-Fuglslev kirkekasse:
Jakob Møller, Vesterkærvej 24, Tirstrup, 8400 Ebeltoft.
Tlf. 86 36 33 25

Gudstjenesteliste

Dato	Dagens navn	Tirstrup	Fuglslev	Hyllested	Rosmus
06. dec	2. S. i Advent	-	10:30 HN	09:00 HN	-
13. dec	3. S. i Advent	09:00 AH	-	-	10:30 AH
16. dec	Balle Børnehave	-	-	10:00 HN	-
17. dec	Idrætsefterskolen	16:00 HN	-	-	-
18. dec	»Kornblomsten«	09:00 HN	-	-	-
18. dec	Skoleafslutning	11:00 HN	-	-	11:00 AH
20. dec	4. S. i Advent	-	-	-	-
24. dec	Juleaften	15:15 HN	14:00 AH	16:30 HN	14:00 HN
25. dec	Julemorgen	-	09:00	-	10:30
26. dec	2. Juledag	-	-	-	-
27. dec.	Julesøndag	10:30 AH	-	09:00 AH	-
01. januar	Nytårsdag	-	-	-	-
03. januar	Hellig 3 Konger	-	-	-	-
10. januar	1. S. e. H 3 K	10:30 *)	-	09:00 *)	-
17. januar	2. S. e. H 3 K	-	09:00 **)	-	10:30 **)
24. januar	Sidste s. e. H 3 K	09:00 HN	-	10:30 HN	-
31. januar	Septuagesima	-	10:30 NN	-	09:00 NN
07. februar	Sexagesima	16:00 ***)	-	10:30 NN	-
14. februar	Fastelavns søndag	-	10:30	-	16:00 ****)
21. februar	1. S. i Fasten	10:30 HN	-	09:00 HN	-
28. februar	2. S. i Fasten	-	09:00 NN	-	10:30 NN
07. marts	3. S. i Fasten	10:30 NN	-	09:00 NN	-

*) 10. januar indsættelse af den nye sognepræst i Hyllested og Tirstrup kirke - Indsættelsen foretages af provst Søren Peter Hansen, Feldballe (se omtale inde i bladet)

**) 17. januar tiltræder den nye sognepræst i Fuglslev og Rosmus Kirke. Begge præster i pastoratet deltager (se omtale inde i bladet)

***) Lysmesse i Tirstrup kirke. Begge præster deltager. (se omtale inde i bladet)

****) Musikandagt med deltagelse af Knebel Kirkes Kor (se omtale inde i bladet)

AH – Annelise Hørning

Under Henning Niensens fridage og ferie i december og begyndelsen af januar henvises der til Feldballe Præstegård, tlf. 86 36 70 06

